

Dierenactivisten moeten de tent uit

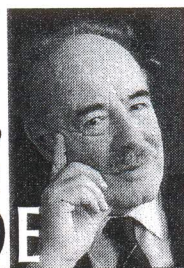
De bezigheden van allerlei circusdieren-welzijnsactivisten lijken op een seizoensgebonden mini-epidemie. De pieken van hun diervriendelijkheid zijn altijd in het voorjaar en in de late herfst.

In het voorjaar zijn alle circussen bezig met het verkrijgen van gemeentelijke vergunningen voor hun zomerprogramma en in het najaar worden de voorbereidingen getroffen voor de meestal schitterende kerst- en nieuwjaarsvoorstellingen. Sinds enkele jaren echter trachten allerlei actiegroepen te verhinderen dat aan circussen die werken met wilde dieren, een vergunning wordt verleend.

Onder de kop 'Burgers in actie tegen Renz' vermeldde Het Parool vorige week dat de Partij voor de Dieren met een twitter-, e-mail- en handtekeningenactie het Amsterdamse stadsdeel Zuid zover probeerde te krijgen dat het Nederlandse circus Herman Renz geweerd zou worden. Al eerder hadden actiegroepen getracht dit klassieke Nederlandse circus te dwarsbomen door bij de grote circustent folders uit te delen aan de mensen die een kaartje wilden kopen. Daarin stond bijvoorbeeld: 'Weet u wel dat dit circus dieren misbruikt voor uw plezier?'

De meeste circusliefhebbers reageerden daar niet op, maar voor de circusmensen zelf waren de acties bedreigend voor hun bestaan. Thans is het zover dat steeds meer gemeentebesturen een verbod overwegen voor circussen die nog met wilde dieren werken. Zo wordt de banvloek overwogen onder meer in Almelo, Den Haag, Groningen, Heemskerk, Zutphen en Alphen aan den Rijn. De strijdkreet van al die klonen van de Partij voor de Dieren luidt: 'Wilde Dieren De Tent Uit'.

OP HET
SCHERP
VAN DE
SNEDE

prof. dr. B. SMALHOUT

Dansende beer

Uiteraard zal ieder zinnig mens van mening zijn dat dieren respect, aandacht, een goede zorg en liefde verdienen. En niemand heeft zin om naar dierennummers te kijken waar mishandelingen en wreedheid aan ten grondslag liggen. Wat al die diervriendelijke activisten niet beseffen is dat de hedendaagse dierendressuur niet meer vergeleken kan worden met de beklagenswaardige 'dansende beer' van vroeger.

Die kreeg namelijk een ijzeren ring dwars door zijn neus geboord en het zogenaamde 'dansen' werd 'geoeffend' op een verhitte metalen plaat. Heden ten dage worden circusdieren met de grootste zorg omringd. Sommige circussen beschikken zelfs over een eigen dierenarts die altijd oproepbaar is. Bovendien houden vrijwel alle circusondernemingen zich aan de regels van de ECA, de European Circus Association. In ons land controleert ook nog eens de Landelijke Inspectiedienst Dierenbescherming.

Afgezien daarvan weet iedere circusartiest, en in het bijzonder de dompteur die met roofdieren of olifanten werkt, dat er met slecht behandelde dieren niet te werken valt, daar ze altijd zullen trachten zich te wreken op hun wrede baas. Maar wat al die dierenactivisten niet beseffen, is dat ze bezig zijn één van de oudste cultuur-

vormen om zeep te brengen. Het circus bestaat vermoedelijk al een paar duizend jaar en circusbijwoners hebben dan ook een geheel ander arbeids-ethos dan de meesten van al die activisten. Die hebben vrij zeker nooit een baan gehad waar zij 24 uur per dag mee bezig waren, waar ze grote risico's liepen en nauwelijks enige sociale bescherming genoten.

Voor circusbijwoners zijn er geen baaldagen, snipperdagen, compensatie-uren, verlofregelingen, krokusvakantie, zomervakantie, kerst-

vakantie, herfstvakantie, ouderschapsverlof en al die andere luxeregelingen die van onze bevolking een soort sociaal couveusekind hebben gemaakt. Er zijn voor hen geen

cao's en geen wettelijk geregelde werkuren. Hun arbeid gaat altijd door, evenals de zorg voor hun dieren. Iedereen doet met allerlei werkzaamheden van het circus mee. En de briljante trapeze-artiest die tien minuten tevoren op duizelingwekkende hoogte zijn salto's maakte, staat tijdens de pauze samen met de leeuwentemmer ijsjes en friet te verkopen aan het publiek.

Ja maar, zeggen de dieren-activisten, wilde dieren horen niet in tenten van een rondreizend circus. Dat is voor de dieren een onnatuurlijke en frustrerende situatie. Natuurlijk, een circus is geen oerwoud, steppe of savanne. Maar vrijwel alle circusdieren zijn al generaties lang in gevangenschap geboren. Meestal in dierentuinen die, hoe fraai ook, niet te vergelijken zijn met de wilde natuur. Maar nooit wordt er gesproken over het feit dat circusdieren veel ouder worden dan hun wilde soortgenoten in Afrika of India.

Het is zeer hypocriet dat er geen woord wordt gezegd over dieren als koeien, varkens en kippen, die vaak onder afschuwelijke omstandigheden worden gefokt en vetgemest.

Ook staan er steeds meer melkkoeien levenslang op stal in megaloodsen. Ze komen nooit meer buiten, kunnen niet grazen en kennen de zon en de buitenlucht niet. Om nog maar te zwijgen over onze overheid die vanwege economische belangen tijdens de mond-en-klauwzeer-crisis (mkz), ruim tien jaar geleden, meer dan 300.000 volkomen gezonde dieren liet afmaken.

Abattoirs

Maar dat is nog niets vergeleken met de aantallen dieren die, vaak na een treurig leven, in abattoirs aan hun einde komen. En dan gaat het, in Nederland, onder meer om ruwweg 1 miljoen runderen, 14 miljoen varkens en 400 miljoen kuddes per jaar. De acties van de dierenactivisten, hoe goed ook bedoeld, dragen de kern van onwaarschijnlijkheid en zelfs van gewelddadigheid in zich. Dat is in het recente verleden al vele malen bewezen. En dat is het laatste waar de dieren, de circusbijwoners, maar ook de gewone burgers zoals u en ik, behoefte aan hebben.